

I. Compendi de discursos del pubillatge català

Discursos emesos entre
novembre de 2022 i octubre de 2023

Apreciats i apreciades,

Esteu a punt de llegir el primer compendi de discursos del pubillatge català. En aquest document hi trobareu tot de textos que en el seu moment van ser dirigits a un públic per parts de membres del pubillatge -alguns d'ells molts joves.

Agafar un micròfon forma part del pubillatge actual. I això va lligat a poder dir el que a hom li preocupa.

En aquest compendi podreu llegir les inquietuds i preocupacions d'una generació de joves que han passat per el pubillatge durant l'últim any. És, per tant, és un reflex del seu pensament, una porta oberta a mirar el món com el miren ells; una porta oberta a saber quins temes són importants per ells.

I hi trobareu de tot: ecologisme, feminisme, tradicions, llengua, mobilitat...

Els van tenir la valentia d'agafar un micròfon parlar del que creien que volien parlar, d'allò que volen preservar i d'allò pel que creuen que han de lluitar. I tot plegat, fer-ho davant d'un públic ampli i variat, entre els quals es solen trobar autoritats de tota mena.

Una d'aquestes autoritats, l'Àdria Mazcuñan Claret, anterior alcaldessa de Sant Fruitós de Bages, va ser la que ens va animar a fer aquest recull, per posar en valor tot el que el pubillatge manifesta, per a que en quedès constància al llarg dels anys i per a fer-ho arribar a totes aquelles persones a qui poden ser d'interès les paraules dels joves del país.

Així doncs, amb aquesta voluntat hem fet el present compendi: per reivindicar el pubillatge, les idees que s'hi defensen i els valors que els joves volen fer arribar amb els seus discursos.

Finalment, remarcar que al ser discursos expressats de forma oral, des del Foment de les Tradicions Catalanes, hem volgut respectar les varietats dialectals del català, motiu pel qual trobareu en aquest compendi expressions que no són exactament del català estandarditzat però que a la vegada són una mostra de la riquesa del nostre país.

Esperem que aquesta iniciativa us faci veure el món des del punt de vista de les joves i els joves del pubillatge.

Arnau T. Akhtar i Bertran

President del Foment de les Tradicions Catalanes

21 d'octubre de 2023

Discursos dels títols nacionals

Gemma Giménez Riera

22 anys

Pubilla d'Arenys de Mar 2021, Pubilla del Maresme 2022 i

Pubilla de Catalunya 2022

Pineda de Mar, 26 d'agost 2023

“El problema no és que jo m’accepti, sinó que la societat deixi d’assenyalar-me”

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, pinedenques, pinedencs, gent d’arreu, sigueu benvinguts a Pineda de Mar, Alt Maresme.

La calor és un dels mals que més estem patint aquests dies, tret que diuen que caurà un xàfec en qualsevol moment, que de veritat esperem que sí perquè ho necessitem; però com bé deia, l’augment de temperatures és un indicador d’estiu, que aquí a pobles prop del mar ho podem relacionar amb crema de sol, aire condicionat i, per descomptat, la platja.

Durant aquests mesos es considera que el bombardeig constant de la pressió estètica i de la falsa felicitat imposada per les xarxes socials per complir els cànons, augmenten desproporcionadament seguint dietes extremes, visites als gimnasos i viatges que un no es pot permetre, entre altres pràctiques. Aquests cànons són establerts per una societat que es regeix cada cop més per una filosofia de “viure de cara a la galeria”.

Són tantes coses que busquen un prototip que no existeix, que al final afecten a la percepció del propi cos, baixen l’autoestima i actuen com a detonants de malalties mentals i trastorns de conductes alimentàries. Un tipus de violència invisible que afecten un elevat percentatge de joves.

La frase que he esmentat a l’inici, “el problema no és que jo m’accepti, sinó que la societat deixi d’assenyalar-me”, em va fer reflexionar i pensar en el moment en què ens trobem com a societat. Una frase que dona visibilitat al que per molts és un malson. El focus no pot caure sobre la mateixa persona, és un fet injust, ja que per molt que ho intenti sempre hi haurà alguna cosa que no encaixarà. El que hauria de canviar és la percepció de la societat. Existeix un fals sentiment de

tolerància i d'inclusió de la diversitat fent grans discursos a favor de la igualtat, però que després en el dia a dia se segueix engrandint i qüestionant la diferència. Cal eliminar prejudicis i entendre que hi ha una pluralitat de cossos i de persones, que com deia la família del Súper 3: *tots som tan originals, no en trobareu pas dos d'iguals.*

La idea és que des de ben petits es doni importància a les diferències i fomentar l'empatia, entendre que ens fa únics per crear una societat crítica i conscient, per aconseguir un futur millor, ja que: *som la barreja de molts ingredients, com la recepta d'un mestre cuiner.*

Visca el Maresme i visca Catalunya.

Biel Fargas Navarro

20 anys

Hereu de Falset 2022 i Hereu de Catalunya 2022

Cambrils, 20 de maig de 2023

“Estimo aquesta terra com un amant fidel i ardent” Lluís Llach.

Autoritats locals, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, cambrilencs, cambrilenques, pubillatge cambrilenc i pubillatge d'arreu de Catalunya.

Avui en dia ens trobem en una situació climàtica d'emergència: la sequera, i la seva mala gestió n'és la principal causa d'on ens trobem avui.

El tancament del canal d'Urgell ha trasbalsat el món de l'agricultura i la indústria fructícola. És la infraestructura de reg més gran del país, porta l'aigua del riu Segre als camps de conreu de les comarques de Ponent, que sumen 70.000 hectàrees i també dona servei a uns 77.000 habitants.

La majoria d'agricultors ja no poden regar els cultius i preveuen pèrdues milionàries i un reguitzell d'efectes negatius, alguns dels quals poden repercutir en els consumidors. El sector demana que es declari l'indret zona d'emergència climàtica.

Per altra banda, l'Agència Catalana de l'Aigua no farà el transvasament d'aigua del pantà de Siurana al de Riudecanyes aquest 2023. Aquest és un traspàs entre embassaments que es fa sempre durant la temporada de reg, per tal de garantir que la comunitat de regants pugui tenir aigua per regar els conreus. Això limita l'accés dels regants a l'aigua. És un fet històric, donat que en els darrers 100 anys mai havia succeït que l'ACA no autoritzés el traspàs d'aigua del pantà de Siurana al de Riudecanyes. Un fet que ha aixecat sovint les protestes d'ecologistes i ciutadans del Priorat, que consideren que se'ls roba l'aigua. Els dos pantans estan sota mínims per la manca de pluja i això deixarà els pagesos sense aigua. A Riudecanyes hi ha actualment menys de mig hectòmetre cúbic d'aigua, que

representa un 8,5% de la seva capacitat. A Siurana hi ha menys d'un hectòmetre, que representa un 7,5%. Per suplir les necessitats de la Comunitat de Regants el transvasament hauria de ser de 7 hectòmetres cúbics, una xifra molt allunyada de la previsió actual. Pagesos i Regants demanen disposar d'aigua regenerada de la depuradora de Reus per a poder regar, un projecte que es troba aturat.

Canviant més de tema, com diu Roger Mas: “La tradició és un riu on totes les generacions prenen aigua”.

La història es concreta en cadascun de nosaltres a través de les generacions que ens precedeixen, a partir del que ens han explicat els pares i els avis, del relat propi sobre el qual ens hem construït. La memòria familiar és única i alhora vibra dins d'una xarxa més gran on hi ha la història que ens sosté i que sosté els pobles. El relat familiar s'hi entortolliga. S'hi barreja. De vegades s'hi dissol. De vegades hi destaca. De vegades el contradiu. Sovint la memòria familiar és una àncora que enclava la història gran en un port concret, íntim i petit. El nostre port. Una terra. Una gent.

Orwell escrivia a 1984 que “qui controla el passat controla el futur. Qui controla el present controla el passat”. El relat històric mai no és ni serà innocent. Tampoc no ho és la memòria. Per això precisament és tan important anar-nos dient, anar-nos explicant, anar-nos relatant, sobretot en aquest nostre país, on la història ha hagut de ser rescatada amb tantes dificultats d'un camp de batalla molt llarg.

Xènia, Miguel, Aina, Alba i Paola. Gràcies per portar les vostres històries arreu de Catalunya i formar aquest gran riu del pubillatge ple de grans records i experiències. Gràcies per mostrar-nos les vostres tradicions i gràcies per obrir-nos les portes de Cambrils.

Com tots els rius, tot inici té un final. Però la vostra essència sempre serà present al llarg del riu.

I finalment, encoratjar al nou pubillatge de Cambrils, seguiu portant el nom de la vostra vila ben alt.

Una part de mi és de Cambrils, les meves arrels sorgeixen també d'aquí i avui sento també orgull de poder estar aquí i veure el potencial de la nostra terra.

Visca el Pubillatge! Visca Falset! Visca Cambrils! I visca Catalunya!

Sinead Serra Perelló

20 anys

Pubilla de les Comarques Tarragonines 2022 i

1ra Dama d'Honor de Catalunya

Tarragona, 3 de setembre de 2023

Durant la major part de la història, Anònim era una dona – Virginia Woolf

Tarragonines, tarragonins, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, pubillatge, famílies, gent d'arreu, molt bona tarda a tothom.

Avui m'agradaria parlar d'una història que us serà familiar: una dona o un grup de dones aconsegueixen una fita destacable i d'alguna manera el nostre sistema enfoca el centre d'atenció sobre els homes.

Un bon exemple d'aquesta trista història seria l'absència de dones als canons literaris, musicals i artístics o totes les científiques que han estat esborrades dels Premis Nobel de Física, Química i Medicina i que alhora han estat excloses de la història.

Últimament, el cas que ha tingut més ressò ha estat el de les jugadores de la Selecció Espanyola que han estat eclipsades pel president de la Federació Espanyola de Futbol, Luis Rubiales, que durant el repartiment de medalles va cometre un delicte d'agressió sexual contra la jugadora Jennifer Hermoso.

Si Luis Rubiales ha fet el que ha fet, és perquè la seva conducta està acceptada i inclús podria dir que encoratjada per aquesta societat patriarcal. El blanquejament del cas que s'ha produït des dels mitjans de comunicació. Aquest cop ha estat totalment indiscret, ja que Rubiales, com a home de poder, es pot aprofitar d'uns alts nivells d'impunitat dels que porta abusant molt de temps.

Tot això sol ha estat un símptoma de poder marcat tradicionalment, en què els homes han ocupat sempre els espais de lideratge.

De fet, fins fa poc, la majoria de la societat no es plantejava que aquest biaix venia alimentat per un masclisme estructural i és que el privilegi de l'home se sustenta en eliminar la possibilitat que la jerarquia sigui un constructe.

Aquesta malaltia no és un malson de temps passats, és el món en què continuem vivint.

També és responsabilitat de totes i tots els que estem aquí per a pal·liar aquest mal endèmic de la societat: el masclisme. Així que des d'aquí us encoratjo a tombar totes aquestes barreres estructurals i així sabotejar el patriarcat fins que aquest caigui.

Joan Gallach Planella

21 anys

Hereu de les Comarques Gironines 2022 i 1r Fadrí d'Honor de Catalunya

Ripoll, 15 d'abril de 2023

*“Al meu país la pluja no sap ploure o plou poc o plou massa
si plou poc és la sequera
si plou massa és la catàstrofe”*

Fragment de la cançó “Al meu país la pluja”, de Raimon

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, pubillatge vingut d'arreu, ripollencs, ripollenques, bona tarda a tothom.

Cada dia són més les notícies que ens informen i ens recorden que estem vivint immersos en una crisi climàtica. Nosaltres, els joves, des d'aquest altaveu que ens dona el pubillatge, també volem fer-nos-en ressò.

L'aigua és vida, l'aigua és font de vida, l'aigua és un recurs natural molt preuat i, alhora escàs, la qual institucions, empreses i particulars no sabem gestionar correctament. El punt número 6 dels ODS (Objectius de Desenvolupament Sostenible) diu: *Aigua neta i sanejament*. A veure si aquest objectiu es compleix, així com els 16 restants, d'aquí al 2030.

Aquests últims mesos, però sobretot setmanes, s'ha fet més palpable la falta d'aigua, arribant l'ACA, l'Agència Catalana de l'Aigua, a veure's obligada a decretar diferents fases (prealerta, alerta i excepcionalitat) a gran part dels municipis de Catalunya que es veuen afectats per les baixes reserves d'aigua dels pantans i embassaments i que ha comportat a declarar algunes restriccions d'aigua. I això ja ha començat a tenir conseqüències:

En una època d'incendis considerats de sisena generació (més virulents, més intensos i més difícils de sufocar), els bombers es queden sense tres dels embassaments que hi ha a Catalunya per poder carregar aigua en cas d'incendi, en un estiu que preveuen i pronostiquen complicat. La falta de pluja i les altes temperatures fan que augmenti el risc d'incendi i disminueixin les reserves d'aigua.

Una altra problemàtica que en aquest cas afecta el sector primari (agricultura i ramaderia), és la de les pèrdues de collites: pèrdues de fins al 90% del cereal del Segrià per la plaga de conills. La població de conills a la plana de Lleida es considera controlada quan està per sota dels 50 exemplars per kilòmetre quadrat. En l'últim recompte que es va fer, es va calcular que n'hi havia més del doble del que tocava. A part de la facilitat que tenen per reproduir-se, també cal tenir en compte que cada vegada hi ha menys depredadors.

El mateix passa aquí, al Ripollès, però amb els cérvols: per menjar, els cérvols provoquen diversos danys: s'acaben l'herba de les pastures i amb les banyes malmeten els filats preparats per tancar el bestiar.

És per això que des d'aquí demano que entre tots fem una reflexió. Deixem de malgastar aigua i recursos que es poden esgotar, limitats per la pròpia naturalesa i apostem per les energies renovables. I pensem en els pagesos, ramaders i gent que treballa la terra, moltes vegades no tan valorats com es mereixen i, no ens n'oblidem, és gràcies a ells que mengem.

Visca Ripoll, visca les Comarques Gironines i visca Catalunya!

Aina Ponté Codina

19 anys

Pubilla de Raimat 2021-2022, 1a dama del Segrià 2022, Pubilla de les Comarques Lleidatanes i 2a dama d'honor de Catalunya 2022

Vidreres, 3 de setembre de 2023

"Viu i deixa viure" de Friederich von Schiller, o d'on la majoria la coneixem, el Rei Lleó.

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, vidrerencs, vidrerencques, pubillatge i gent d'arreu, avui el pubillatge sortint d'aquesta bonica vila m'ha brindat l'oportunitat de tenir el micròfon durant uns minuts per parlar d'algun neguit dels meus.

Aprofitant que s'acosta l'inici del curs escolar, m'agradaria fer cinc cèntims del que sempre m'hagués agradat rebre com a part de la meva educació, si més no, haver aprofundit molt més en el tema: la necessitat d'inculcar i fomentar més el respecte entre persones a les nostres aules i, fins i tot, poder fer-ne una assignatura, tal com s'està fent en algunes escoles.

El respecte no és només una qualitat personal, sinó una peça central per construir un món millor i una societat més harmoniosa.

Quan parlem de respecte no ens referim només a la consideració educada en les interaccions quotidianes, sinó a una comprensió més profunda i universal. Significa reconèixer i valorar la dignitat inherent de cadascuna de les persones, independentment de les seves diferències. Implica acceptar i respectar les creences, cultures, identitats i punts de vista diversos.

Per què és tan important inculcar-ho des de l'escola? Perquè l'educació no només es tracta de transmetre coneixements acadèmics, sinó també de formar ciutadans responsables i compassius.

A més, el respecte ajuda a combatre problemes com l'assetjament escolar, la discriminació per massa, aspectes individuals i col·lectius i la manca d'acceptació, tant dins com fora de l'aula. Quan els estudiants entenen el valor de cadascuna de les persones, és menys probable que es produeixin comportaments perjudicials i mals tractaments, sobretot a la llarga. Poder ens desfaríem d'una gran part dels problemes de l'actualitat per falta de respecte.

En conclusió, fomentar més el respecte a les aules és una inversió en un futur millor. Tant de bo tothom tingués més interioritzada la frase "viu i deixa viure".

Així que per acabar, visca el pubillatge i visca Catalunya!

Pau Díaz Arauzo

19 anys

Hereu de Navarcles 2022, 1r Fadrí de la Catalunya Central 2022 i Hereu de les Comarques Barcelonines i 2n Fadrí d'Honor de Catalunya 2022

Mataró, 13 de maig de 2023

Segur que tots els que porteu aquí una temporada recordeu com, pràcticament fa un any, aquest mateix acte s'havia d'anar aturant perquè els trens que passaven per darrere interrompien a qui anés parlant. Avui, però, seré jo qui us interrompi una estona per parlar d'ells.

Aquests últims dies la notícia d'una misteriosa avaria a la línia R2 Sud de Rodalies ha acaparat molta atenció mediàtica pel fet que ha trasbalsat la rutina d'una gran quantitat de gent amb uns horaris caòtics i imprevistos. Tristament, aquest és un fet que comença a deixar de ser notícia, ja que últimament, i tots els que agafeu el transport ferroviari ho haureu pogut comprovar en primera persona, és casualitat el dia que arribes a l'hora al teu destí o no se't fa tard per arribar a casa.

Després de molts anys on les inversions en aquest àmbit han estat mínimes o fins i tot nul·les en alguns trams, no hauríem d'estar sorpresos que les nostres infraestructures ferroviàries caiguin a trossos. És necessari posar al dia aquestes instal·lacions, i ja no només per garantir la seguretat dels seus usuaris, òbviament, sinó perquè cal aprofitar el factor ecològic que aporten aquests trens i que permeten treure milers de cotxes de les carreteres cada dia.

Aquestes vies també tenen una funció que potser no podem veure a simple vista i que cal agafar una mica d'altura per poder-la entendre: articulen el territori. Són com artèries que flueixen a través de la nostra terra i que porten a la gent fins als territoris més allunyats de la geografia catalana. En el fons, és una mica com el pubillatge, una tradició que en la seva essència connecta tots els racons del nostre país i estableix un flux de cultura, tradicions i experiències que crea vincles profunds entre els pobles i els seus habitants i que fa que, encara que sovint arribis més tard a casa del que pretenies, no te'n penedeixis mai.

Però un tren, com tots deveu saber, no és un sol objecte indivisible, sinó que està format per tot un seguit de vagons que, encara que tinguin funcions diferents, treballen units per aconseguir el mateix objectiu: avançar. En aquest cas no tenim vagons, però sí sis persones, sis amics que durant un any han treballat units per fer créixer aquesta tradició, per fer-la créixer dins el seu territori i, al cap i a la fi, per fer que més vagons se sumin a aquest trajecte anomenat pubillatge, que tot i antics del comboi, no s'atura mai.

Moltes gràcies i visca Catalunya!

Laura Banús Genové

20 anys

Pubilla de les Comarques Gironines i 3a Dama d'Honor de Catalunya

Maçanet de la Selva, 14 d'agost de 2023

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, maçanetencs, maçanetenques, pubillatge, gent d'arreu, benvinguts al meu poble.

Com sabreu, la supervivència de la llengua catalana està en perill i és aquest fet que ens ha de mobilitzar a tots a lluitar per preservar la riquesa del català, i no només el 23 d'abril, l'11 de setembre o l'1 d'octubre, sinó cada dia, en cada moment de la nostra vida.

Cada paraula que parlem en català és una defensa de la nostra cultura, una resistència contra la uniformitat lingüística i un signe d'identitat. Hi ha trets identitaris del català, frases concretes que no tenen ni traducció en altres idiomes, i no les podem deixar perdre. Hem d'anar més enllà de l'ús quotidià: hem de promoure-la activament, ensenyar-la i integrar-la en totes les esferes de la nostra vida.

Nosaltres, des de la nostra posició, ho fem, ho intentem fer, sigui simplement mantenint converses entre nosaltres o des d'aquí dalt, parlant davant de tots vosaltres amb la intenció d'impactar-vos, encara que sigui només una mica amb les nostres paraules, i remoure-us alguna cosa per poder anar canviant i escrivint la història. Però, al cap i a la fi, la llengua és més que una eina de comunicació: és un reflex de qui som i de qui vam ser, de la nostra herència. Ens connecta amb les arrels del nostre poble, del nostre país, i ens permet expressar les nostres idees, emocions i valors.

Enfortint el català, no només estem protegint la nostra història, sinó que també estem contribuint a un món més ric i divers. La diversitat lingüística és un bé que enriqueix la humanitat i el català és una peça clau d'aquest mosaic. Si mantenim viva la flama de la nostra llengua, mantindrem viva la nostra cultura.

Visca Catalunya!

Marc Vilà Riba

19 anys

Hereu de les Comarques Lleidatanes i 3r Fadrí de Catalunya

Comarcal del Segrià (Raimat), 1 de juliol de 2023

Pubillatge, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, gent d'arreu, sigueu benvinguts a Raimat.

L'altre dia parlàvem amb alguns companys de pubillatge que sempre que pugem a parlar, sembla que tallem el rotllo perquè reivindicuem algun tema i sempre portem males notícies als actes. Per això avui no vinc a reivindicar res, sinó que vinc a parlar-vos d'un tema i deixaré que cada un reflexioni per la seva banda.

Us vinc a parlar del futur, de la tecnologia i de com aquesta està avançant molt ràpidament.

Cada vegada estem normalitzant més l'ús de la intel·ligència artificial per fer feines quotidianes com podria ser algun treball de la universitat o alguna redacció, entre altres. Cada dia apareixen a internet noves eines que utilitzant la intel·ligència artificial són capaces de crear imatges, àudios, textos i mil coses més.

Segur que pel TikTok o per alguna xarxa social us haurà sortit algun vídeo d'algun cantant cantant una cançó que no és seva, ja que aquests àudios que semblen reals estan creats amb intel·ligència artificial. Fa poc es van viralitzar unes imatges del Papa de Roma amb unes jaquetes que en teoria eren d'una marca de roba de luxe. Bé, doncs també havien estat creades amb intel·ligència artificial. Amb això vull que reflexioneu sobre dues coses.

La primera és que amb les facilitats que ofereixen les webs que creen imatges i d'altres coses amb l'ús de la intel·ligència artificial, a la llarga milers de feines acabaran desapareixent perquè una sola persona des de casa seva podrà crear

les imatges que vulgui, els àudios que vulgui, els textos que vulgui i només amb 4 paraules podrà fer la feina de milers de persones.

I el segon fet és que de moment tot el tema d'imatges amb intel·ligència artificial i àudios, només impliquen a gent famosa perquè són persones que la seva veu i la seva cara està exposada a internet, però a la llarga, nosaltres podríem ser víctimes de la intel·ligència artificial i es podrien crear imatges amb la nostra cara o crear àudios amb la nostra veu i això podria acabar perjudicant la humanitat.

Només vull que reflexioneu sobre aquest fet i penseu si realment volem anar cap a aquest futur.

Avui, però, no estem en una conferència d'intel·ligència artificial sinó que estem a la proclamació dels nous representants del Segrià i ens acomiadem d'aquests grans representants de les bandes i la faixa blaves.

Heu sigut uns grans representants de la Comarca del Segrià, us heu fet estimar per tot el pubillatge i us puc assegurar que se us trobarà a faltar, amb tu Aina encara compartirem uns mesos més de vigència, però els altres tres, ens deixeu un molt bon record de qui sou i de la vostra comarca. Als nous representats, voldria animar-vos que gaudiu de l'experiència al màxim i que porteu el nom del segrià a tot arreu com han fet aquest grup d'amics.

Visca el Segrià, Visca les Comarques Lleidatanes i visca Catalunya!

Aina Franco Finestres

19 anys

Dama de Navarcles 2020, Pubilla de Navarcles 2022 i Pubilla de les Comarques Barcelonines 2022 i 4a Dama d'Honor de Catalunya Monistrol de Montserrat, 9 de juny de 2023

Poema de Montserrat, de Josep Maria de Sagarra

I els meus ulls en filtraren l'harmonia
i la brutal empenta de blavor
que estirat cel amunt el mantenia;
per a mi Montserrat fou aquell dia
una imprevista revelació.

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, gent d'arreu, família del pubillatge, sigueu benvinguts i benvingudes a Monistrol de Montserrat, una acollidora vila.

No és cap secret que aquest està sent un any complicat. Uns primers mesos exageradament secs van fer que, tot i recuperar les precipitacions els mesos de maig i juny, es posés en tensió crítica, les reserves d'aigua de boca del nostre país.

Potser aquesta és la notícia que més ha acaparat els titulars durant els últims mesos, però la falta d'aigua té ramificacions que van molt més enllà d'aquests efectes.

Avui que som a Monistrol, als peus de la Muntanya de Montserrat, segur que hi ha molta gent que ha viscut de primera mà una de les conseqüències de la falta d'aigua. La sequera, i directament relacionat amb ella, el risc d'incendis forestals, han posat en perill el medi natural del nostre territori, dels tresors més meravellosos que té la nostra terra.

Més d'una vegada hem vist com els accessos del parc natural de la muntanya de Montserrat han quedat tancats per l'elevat risc que qualsevol acció humana desemboqués en un incendi forestal que, amb l'estat actual del bosc, seria devastador. És per això, que encara que no puguem fer gran cosa perquè ploqui més, hem d'intentar gestionar l'aigua que ens queda de la millor manera possible.

Perquè l'aigua és vida, una substància que encara que no la veiem arreu, hi és. Sigui en l'estat que sigui o en la temperatura que es trobi, però sempre essent fonamental per la nostra existència. Perquè si la cuidem i no la malgastem, ens durarà eternament i així, ella mantindrà viva la flama de cadascuna de les nostres vides.

Visca el pubillatge i visca Catalunya!

Miquel Rodríguez Ortiz

20 anys

Hereu de les Comarques Tarragonines 2022 i 4t fadrí de Catalunya

Bot, 19 d'agost de 2023

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, veïns de Bot, molt bona tarda a tots. És un honor per a mi ser aquí avui per celebrar la proclamació de la pubilla i l'hereu comarcal de la Terra Alta, una tradició que ens uneix i ens identifica com a poble i que com a tal, cal que conservem. Vull felicitar els joves que avui seran escollits per representar la seva comarca, animar-los que facin sortides, que participin en els actes d'arreu de Catalunya, en definitiva, que gaudeixin d'aquesta experiència única i que la visquin amb orgull i responsabilitat. Estic segur que sabran estar a l'altura d'aquest reconeixement i que seran uns dignes ambaixadors de la nostra cultura, la nostra història i els nostres valors.

Voldria agrair també a l'Ajuntament de Bot i a tots els veïns i veïnes que han fet possible la celebració d'un acte com aquest que permet seguir un any més en aquesta tradició.

La Terra Alta és una terra de gent treballadora, solidària i compromesa amb el seu entorn. Una terra que ha sabut superar les dificultats i els reptes que se li han presentat al llarg de la història. Una terra que té un gran potencial i que mereix ser reconeguda i valorada. Una terra de paisatges impressionants, de vins excel·lents, de patrimoni artístic i cultural, de festes i tradicions. Una terra amb futur, amb projectes i il·lusions, amb ganes de créixer i millorar.

Però també hem de ser conscients que la nostra terra té problemes que cal afrontar amb urgència. Un dels més greus és la sequera que està afectant els camps, rius i embassaments. La falta d'aigua és un problema que ens afecta a tots i totes, tant als pagesos com als ciutadans, tant als animals com a les plantes. La sequera és una amenaça per al nostre futur, per a la nostra economia, per al nostre medi ambient i per a la nostra qualitat de vida. Hem de ser conscients de la importància de l'aigua, de la necessitat d'estalviar-la i

d'utilitzar-la amb responsabilitat. Hem de col·laborar entre tots i totes, entre els diferents sectors, entre els diferents municipis, entre les diferents administracions, per trobar mesures efectives que ens permetin fer front a aquesta situació. I hem de solucionar el problema abans que sigui massa tard, abans que les conseqüències siguin irreversibles, abans que perdem el que ens fa únics: la nostra terra.

No vull acabar sense fer una menció especial als joves de la Terra Alta. Teniu el poder de canviar les coses, de millorar-les, de fer-les possibles. Vosaltres teniu la il·lusió i l'energia per fer créixer aquesta comarca. Per això us animo a participar activament en la vida social, cultural i política del vostre entorn. A implicar-vos en els projectes que us interessin, a crear-ne de nous, a expressar les vostres opinions i sobretot a defensar els vostres drets. Us animo a no resignar-vos ni conformar-vos amb el que hi ha, sinó a lluitar pel que voleu. A no marxar ni abandonar la vostra terra, sinó a quedar-vos-hi o tornar-hi amb orgull i esperança.

Moltes gràcies a tots per ser avui aquí i gràcies també per la vostra atenció. Visca la Terra Alta i visca Catalunya.

Discursos dels títols locals,
comarcals i intercomarcals

Júlia Busom Gisbert i Francesc Solé Clua

18 anys

Pubilla i Hereu de Vilalba dels Arcs 2023

Vilalba dels Arcs, 9 d'agost de 2023

Bona tarda, autoritats, pubillatge, veïns i veïnes de Vilalba, sigueu tots benvinguts a l'acte de proclamació del pubillatge 2023 de Vilalba dels Arcs i el tret d'inici de les Festes Majors del nostre poble.

Per nosaltres és un orgull ser els representants de Vilalba dels Arcs i més durant l'època de l'any quan el poble està més ple de vida i sarau. Quan falten pocs dies perquè arribi festes majors es nota una emoció comuna a tots els vilalbins i vilalbines, però això no és res d'aquests últims anys, sinó que aquest sentiment és d'antany i el vídeo de les festes majors dels anys seixanta projectat pel grup d'estudi i recerca del patrimoni ho demostra.

Quan el programa de festes arriba a les cases l'emoció és evident, ens comencem a fer la idea que les hores de son es reduiran, però no ens afecta perquè ho fem per tal d'assistir al màxim d'actes possible, i mira que no són pocs! La veritat és que com a poble hem d'estar molt orgullosos, tot i ser un poble petit, l'oferta cultural és molt àmplia, i això és gràcies a la gran quantitat d'associacions que hi ha. Aquest any, com ja sabeu, estem de celebració per l'aniversari de tres d'aquestes associacions, 25 anys de l'agrupació musical, 45 anys de la banda de cornetes i tambors i finalment el 50è aniversari de les majorettes. I crec que parlo en nom de totes les dones que hem format part de les majorettes durant la seva llarga trajectòria que va ser un dia molt emotiu i que recordarem tota la vida.

L'Anna, la Rut, la Júlia i jo ens considerem molt afortunats per poder viure dos anys seguits les festes de la millor manera possible, formant part del pubillatge. Agafeu's fort que venen unes festes molt llargues. Mentre escrivíem aquest discurs i pensàvem què poder dir d'un poble tan actiu i sense deixar-nos res per explicar, ens plantejàvem què era per nosaltres ser pubilla, hereu i dama. Doncs bé, per

nosaltres la idea de ser-ho és representar la festa major d'un poble més enllà de ser el gran d'una família o el vestuari que ara portem. Per tant, com a representants de la festa major voldríem encoratjar a la gent a passar-ho bé molt bé i gaudir de tots els actes planificats. Esperem poder ballar més *Cotis per Cotis* a la plaça saltant de mans agafades.

Caxaps, caxapes, bona festa major de Sant Llorenç! Visca la Terra Alta, visca Vilalba i la seva gent.

Robert Canet i Torres

19 anys

Hereu de Manresa 2022

Manresa, 27 d'agost de 2023

Manresans, manresanes, autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, pubillatge, gent vinguda d'arreu, sigueu benvinguts a Manresa.

Aquests discursos de comiat moltes vegades es comencen amb una cita famosa, però aquest no serà així perquè m'ha resultat massa complicat trobar-ne una que estigués a l'altura del moment i l'experiència, i en cap cas perquè m'hagi fet mandra buscar-ne una. Certament, però, aquest ha estat un any que es fa molt difícil de descriure.

Els que em coneguin bé sabran que a mi de paraules mai me'n falten, però en aquest cas em trobo que no sé massa bé què dir, potser perquè encara es fa difícil acceptar que tot això s'ha acabat, o potser perquè tot plegat ha estat massa especial per limitar-se a explicar-ho amb un simple discurs. La qüestió és que aquest any de pubillatge representant la meva ciutat m'ha permès conèixer racons, festes i tradicions del meu propi país que mai hauria imaginat si no hagués estat d'aquesta manera; i per això vull donar les gràcies a Manresa per l'oportunitat brindada. Però sobretot, el més bonic de tot aquest any ha estat la gent que he conegut en tots aquests racons visitats de Catalunya. I per això, us donaré eternament les gràcies a tots vosaltres: els qui heu portat faixes i bandes al meu costat i els qui m'heu acompanyat en aquest viatge.

Aprofitant l'avinentsa d'aquestes paraules, m'agradaria centrar-me per un instant en un tema que al pubillatge ens toca molt de prop. Sovint es fa bandera de la capacitat de comunicació i empoderament que tenim com a joves per poder gaudir de tant en tant d'uns minuts davant d'un micròfon, i nosaltres, hereus i pubilles, entomem aquesta responsabilitat amb molta serietat intentant tractar temes que creiem rellevants pels temps que es viuen. Però si ens passem de

tractar l'actualitat, se'ns acusa de fer política. Així doncs, jo plantejo a qui ens diu això: i què no és política? Què és més polític, parlar d'unes eleccions on ens jugàvem drets i llibertats fonamentals o limitar discursos que tracten aquests temes o d'altres encara menys polèmics? Perquè en el moment en què es dona un micròfon a algú, tot el que es diu esdevé política.

Dient adeu avui a aquest món del pubillatge i havent après molt de la gent que m'ha envoltat, joves i no tan joves, només demano una cosa als nostres representants, delegats i comissions d'arreu: feu-vos mereixedors de tots aquests hereus i pubilles tan vàlids que tenim, hem tingut, i tindrem perquè nosaltres no només som el futur sinó que també som el present. Així que escolteu-los ni que sigui de tant en tant, perquè mai hem de deixar d'escoltar ni d'aprendre de ningú.

I als que comenceu avui, només us vull dir que no us faci por ser vosaltres mateixos perquè us trobareu que des del primer moment sereu rebuts amb els braços oberts com si sempre haguéssiu format part d'aquesta gran, i a vegades disfuncional, família del pubillatge, i que gaudiu d'aquesta experiència al màxim perquè un any, encara que no ho sembli, és efímer.

I res més, que estimeu Manresa i estimeu tota aquesta colla d'aquí com ho hem fet nosaltres.

Visca Manresa, visca la Catalunya Central, visca el pubillatge, i visca Catalunya!

Anna Casafont Gorchs

18 anys

Pubilla de Puig-reig i Pubilla de la Catalunya Central 2023

La Valldan, 18 d'agost de 2023

Autoritats, pubillatge d'arreu, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, valldenencs i valldenenes, i tothom vingut avui aquí: moltes gràcies per ser en aquest acte de comiat i proclamació dels nous representants de La Valldan.

Sempre es fa broma de si La Valldan institucionalment és un polígon, un barri de Berga o un municipi, però gràcies als excel·lents representants que ha tingut, ens ha quedat molt clar que la resposta vàlida és tan sols l'última, i també que ells s'estimen aquest petit però bonic poble amb tot el seu cor. Martí, Ariadna, Arnau i Judit, sou tots quatre preciosos i meravellosos, us impliqueu moltíssim pel vostre poble, i heu portat el nom de La Valldan per tota Catalunya amb una força, implicació i estima que ningú us podrà treure mai. Valldenencs i valldenenes, podeu estar molt, però molt orgullosos d'aquest jovent que avui s'acomia de les seves bandes i faixes. A més a més, tinc la certesa que seguiran treballant pel poble dia rere dia i no deixaran d'estimar-lo mai. Aquest any, La Valldan ha tingut una esplèndida representació i m'encantaria encoratjar als entrants perquè ho gaudiu tant com ho han fet ells.

Avui que estem units en aquest municipi envoltat de natura, m'agradaria parlar d'una qüestió urgent i inajornable: els incendis forestals. Ells, que sempre havien sigut part de la natura, ara esdevenen una amenaça devastadora com mai. Moltíssimes persones, poblacions, ecosistemes i animals, s'han vist amenaçats per les flames, i inclús han hagut de desplaçar-se de les seves llars. El rellotge del temps no para i no ens podem permetre ser mers espectadors d'una catàstrofe anunciada. No podem mirar cap a un altre costat mentre La Terra brilla en flames, sinó que hem de respondre amb valentia i determinació per deixar a les futures generacions un lloc sa i net per viure. Cal que siguem conscients dels nostres actes i vetllem per la natura, així com conscienciar les generacions futures perquè

protegeixin i valorin els boscos, els mars i els rius com a la natura que són i no simples recursos d'explotació.

Dit tot això, us volem anunciar una molt bona notícia:

Monistrol de Montserrat recuperarà el pubillatge després de gairebé 20 anys de no tenir-ne! L'acte se celebrarà el 10 de setembre a la tarda i veurem proclamar els nous representants d'aquest engrescat poble del Bages. Considero que és un acte realment important pel poble i també pel pubillatge, ja que serem un més dins d'aquesta família. Per aquest motiu, vull animar a tot el pubillatge a anar-hi, primer de tot per donar l'empenta al nou pubillatge del municipi i, alhora, per mostrar al poble que han pres una bona decisió recuperant el pubillatge. Així que us esperem a tots el 10 de setembre allà!

Abans d'acabar: visca La Vall dan, visca el Berguedà, visca la Catalunya Central i visca Catalunya!

Blanca Gàmez Moreno

12 anys

Pubilleta de Ripoll 2022

Ripoll, 15 d'abril de 2023

LA MEVA COMPANYYA

El gall entre els dos rius,
a sobre d'una senyera,
situat al cim més alt
com l'enxaneta castellera.

Un espai blanc com la neu,
i amb la vora ben daurada,
en el centre un brodat:
pubilleta em proclama.

Pel darrere, un quadre en blanc
espera omplir-se d'escuts
de les contrades visitades,
per recordar els moments viscuts.

Malgrat que, com un retall
alguns a tu ara et veuen
ets molt especial per a mi
i vull que sigui sempre així!

Actualment som companyes
de tot el meu pubillatge
on hem conegut amics,
participant d'aquest viatge.

D'aquí poc acabarà,
per això et vull agrair
l'estima que m'has donat
des d'aquell dia d'abril.

Bona tarda, autoritats, vilatans de Ripoll, amics i amigues d'arreu. Avui us vull explicar un conte que diu així:

Hi havia una vegada una nena que des de petita coneixia el que era el món del pubillatge i somiava formar-ne part. A poc a poc va anar-se fent gran, fins que va tenir nou anys. En aquell moment ja tenia l'edat per entrar a formar part d'aquesta tradició. Ella va voler intentar-ho, però la pandèmia de la COVID-19 no la va deixar, per tant, es va haver d'esperar. No va ser fins que es va calmar la pandèmia, que va poder tornar a intentar-ho i això va ser fa un any.

Aquest cop es va presentar amb moltíssimes ganes i també nervis. Era un 24 d'abril, ara fa 11 mesos i 20 dies, quan va tenir la sort de sortir escollida, poder portar la seva banda i representar el seu poble per tots els racons de Catalunya.

Aquesta aventura no la va viure sola, la compartia amb tres companys de pubillatge meravellosos. Tres persones desconegudes que, com peces d'un puzzle, han encaixat i han format un gran equip.

Des de llavors, els quatre, han viatjat des de llevant fins a ponent coneixent festes i tradicions, intercanviant pins, aconseguint xapes, descobrint pobles... però sobretot, han conegut molta gent. Nois i noies que, com ells, s'estimen la cultura i les tradicions dels seus respectius pobles. Avui aquesta nena i els seus companys acaben el seu primer viatge on tot va començar, al seu poble, contents de tot allò que han après i amb la motxilla ben plena d'amistats que perduraran en el temps.

[...]

I també tots els amics del pubillatge què esteu aquí, a tots, us estimo molt i soc molt feliç que avui pugueu estar aquí, amb mi. Espero no perdre el contacte amb cap de vosaltres.

Avui que acabo aquesta aventura, m'agradaria fer un crida a tots els nens i nenes de Ripoll. Si sou una persona que us esteu plantejant formar part del pubillatge, jo de vosaltres no dubtaria més, proveu-ho! No passa res si teniu vergonya o si creieu que no podreu voltar molt, ja veureu com al final acabareu coneixent a tothom i anant a totes les sortides que hi hagi. És una experiència única!

Als candidats, sé que esteu passant un moment de molts nervis, us vull agrair haver-vos presentat. I als que sortiu escollits, us vull dir que aprofiteu aquest any al màxim i que us envolteu de persones de diferents pobles i de totes les edats. No tingueu vergonya d'anar a parlar amb algú que no coneixeu perquè mai us endureu una mala resposta.

Encara que avui l'Aina o la Martina agafaran el meu relleu, espero seguir fent alguna sortida de tant en tant i quan sigui més gran, m'agradaria ser la pubilla de Ripoll o ajudar d'alguna manera al pubillatge.

També vull agrair a tothom que fa possible el pubillatge arreu de Catalunya i als que especialment m'han ajudat a fer que jo visqués aquest any com ho he fet:

- Al Foment de les Tradicions Catalanes: per ser l'entitat que promou el pubillatge i per facilitar-nos l'accés a totes les sortides. Us vull encomanar una tasca: aconseguir un pubillatge més actiu a la nostra comarca.
- A l'Ajuntament: per ajudar amb l'organització de l'acte.

- Al CIT: sense aquesta entitat no hi hauria pubillatge de Ripoll i ens heu ajudat en tot. Gràcies per fer-nos-ho fàcil. Per cert, ens hem quedat sense pins, un altre cop!
- A tot el pubillatge: gràcies per ser-hi sempre i perquè sense vosaltres això no tindria sentit.
- Gràcies als meus avis, tiets, padrins i a totes les famílies del pubillatge, que ara ja són part de la meva família. En especial en Guillem, l'Olga, en Xim, la Carme, en Xevi, l'Esther. També a l'Èlia i l'Elisenda que ens han acompanyat a totes les sortides i amb nosaltres han representat Ripoll.
- I per últim, als meus pares: perquè m'heu portat on ha fet falta i m'heu ajudat amb tot.

M'agradaria acabar dient

Visca Ripoll! Visca el pubillatge!

I de la mateixa manera que el vaig començar, acabaré amb un moltes gràcies!

Aniol Gómez i Vila

12 anys

Hereuet d'Arenys de Mar 2021

Arenys de Mar, 29 d'octubre de 2022

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, arenyencs, arenyenques, pubillatge i gent d'arreu, bon vespre i benvinguts al meu poble, Arenys de Mar.

Tot va començar el 2013, segon any de pubillatge infantil a Arenys de Mar, quan la meva germana surt escollida pubilleta d'Arenys de Mar 2013 i amb això ja em comença a encuriosir aquest petit però gran món de cultura. Un any més tard el meu germà surt escollit hereuet d'Areny de Mar 2014. Després d'això un nen aleshores de 5 anys no va parar d'insistir a la seva mare que ell també volia ser hereuet, i ella li responia que esperés a ser una mica més gran. Al cap de dos anys el nen va tornar a insistir i no va sentir diferent resposta que dos anys enrere.

Als 9 anys torna a preguntar i la resposta aquesta vegada sí que canvia, ara era que esperés que el seu germà fos hereu, i per això faltaven 2 anys més. Finalment sí, va arribar allò que esperava i amb 11 anys, aquell nen de 5 anyets és proclamat hereuet d'Arenys de Mar 2021. Ara, un any després el nen us parla per aquest micròfon havent après moltes coses i havent anat a moltes festes tradicionals que encara no havia pogut anar, com la festa dels traginers de Balsareny, la corrida de Puig-Reig, la festa de l'arròs de Sant Fruitós, la festa Firobi de Vilassar de Mar o el ball de gitanes de Mataró, entre d'altres. També he visitat pobles i ciutats que encara no havia trepitjat. He fet molts amics d'arreu del territori, del Maresme, Ripoll, Torres de Segre o Andorra, entre d'altres. Ens ho hem passat molt i molt bé plegats a cada sortida. Sincerament, ara us enyoraré, però segur que a alguna sortida seguiré venint de caducat.

Per acabar m'agradaria recordar unes paraules d'un llibre que crec que ens hem llegit tots i diu que l'essencial és invisible als ulls i que aprendre a estimar és el que realment vull.

Aquestes dues frases em fan pensar molt en el pubillatge. En el dia a dia pensem que volem moltes coses, però realment, tot el que he après durant aquest any és invisible als ulls, encara que és del més important que he viscut. D'altra banda, al pubillatge, portem el títol que portem, tots som ben iguals, perquè sempre mirem el que és invisible de cada persona.

Aprofitant que tinc l'oportunitat de parlar per un micròfon, penso que hauríem de mirar amb uns altres ulls a les persones, o a l'hora d'actuar, ens hauríem de parar i recordar aquestes paraules, per posar-nos a la pell de l'altre i pensar si a aquella persona li agrada el que li estem fent, o si a nosaltres ens agradaria que ens ho fessin.

Si pensem això començarem a empatitzar més i a evitar l'assetjament escolar, aquesta mena de burla o assetjament d'una persona cap a una altra per sentir-se "més guai" i li serveix per ridiculitzar o fer estar molt malament a una altra persona. A les escoles es fa molt i encara més el ciberassetjament, que es fa amb xarxes socials o amb WhatsApp mateix. I si veiem tal cas hem d'intentar solucionar-ho, o si ho estem patint, hem d'avisar a algú del que ens està passant. Gràcies a això podrem evitar maltractaments i, en alguns casos, suïcidis. Així doncs, siguem valents, empatitzem amb els altres i donem suport a qui li faci falta. Això no ho hauríem d'oblidar mai, ni petits ni grans, i crec que la nostra societat seria molt millor.

Dit això, només em queda dir, visca Arenys de Mar, visca el Maresme i Visca Catalunya.

Arnau Gómez i Vila

20 anys

Hereu Arenys de Mar 2021 i 1r Fadrí del Maresme 2022

Mataró, 13 de maig de 2023

La mar està calmada, les veles s'inflen,
i arribo el meu destí. Amarro la barca,
i baixo d'aquest viatge,
que m'ha portat fins l'infinit.

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, maresmenacs i maresmenques, amics i amigues del pubillatge, benvinguts tots a Mataró, benvinguts tots a la capital de la nostra bonica comarca, el Maresme.

El Maresme ha esdevingut al llarg de la història una de les comarques més importants del nostre país, degut a la seva situació geogràfica, que es troba banyada per la mar Mediterrània i envoltada per les serres de la Marina i el Montnegre-Corredor, territori on hi domina en gran part, la literatura, la cultura, la gastronomia, les tradicions i l'art.

El 18 d'octubre de 1867 nasqué a la ciutat on ens trobem, el maresmenac Josep Puig i Cadafalch. Escriptor, arquitecte, historiador i segon president de la Mancomunitat de Catalunya.

Com a arquitecte modernista podem destacar la Casa Amatller, la Casa de les Punxes o les conegudes torres de Montjuïc, entre d'altres.

Puig i Cadafalch, com a polític i president, va ser un gran impulsor de la cultura catalana a principis del segle XX, tant a la nostra comarca com en el conjunt del nostre País. A ell li devem la creació del sistema d'escoles públiques catalanes. En un dels discursos que va fer als seus diputats el 1919 deia el següent:

“El patriotisme és encara garantia de bon govern. I fets passats han demostrat com sols pel patriotisme la nostra Catalunya es lliurà d'una gran catàstrofe.”

I què vol dir *patriotisme*? Segons el diccionari de la llengua catalana, patriotisme significa “amor zelós a la pàtria”. És a dir, estimar amb passió la teva pàtria, la teva terra, la teva cultura, les teves tradicions, etc.

En el moment d'escriure aquest petit parlament, el primer que vaig pensar era: per què vas voler entrar al pubillatge? Justament, la resposta me la dona aquesta frase d'en Puig i Cadafalch, perquè estimo amb passió la cultura, la llengua, la terra i les tradicions d'aquest petit país. Aquests representen per mi els 4 pilars fonamentals de Catalunya simbolitzats per les 4 columnes d'en Puig i Cadafalch.

Però avui, per mi, s'acaba aquest llarg viatge del pubillatge, un viatge que vaig començar amb un llagut i que acabo amb un pailebot ple de vivències i persones amb qui ben segur navegarem plegats. Gràcies a totes aquelles persones amb les quals he compartit experiències, abraçades i somriures. De debò, només puc dir: moltes gràcies per tot.

I, ja que estem en any Domènech i Montaner, permeteu-me que acabi amb unes paraules seves:

“Hem de continuar lluitant per la cultura catalana i l'educació en català, treballar plegats per construir una societat més justa i equitativa. Hem de fomentar la creativitat i la innovació, i donar suport a aquells que es dediquen a fer del món un lloc millor”.

Dit això, i ara sí:

Visca Arenys de Mar, visca el Maresme i visca Catalunya!!

Arnau Güell Brugués

20 anys

Hereu de Vidreres 2021, Hereu de la Selva 2022

Riudarenes, 14 de maig de 2023

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, pubillatge vingut d'arreu, riudarenenques, riudarenencs i resta de selvatans, sigueu benvinguts a l'acte de proclamació del pubillatge de la meva comarca, la Selva.

Perquè sí, és avui. Avui és el dia en què els quatre que hi ha en aquest escenari ens acomiadem d'aquesta tradició i també de tots vosaltres. Fa un any gairebé exacte, en aquesta mateixa fira i en aquesta mateixa plaça, i també després de ballar al ritme de les gralles amb els gegants, una bona representació de pubilles, hereus, dames i fadrins vam venir a conèixer de primera mà els carrers, la història i les festes de Riudarenes.

I qui ens havia de dir, a nosaltres quatre, que un any més tard posaríem punt final a aquesta experiència aquí mateix? Certament, en aquell moment jo no m'hauria cregut el vincle que hem acabat forjant entre nosaltres, amb desenes d'experiències i bons moments.

I és que, si ens observeu un per un per separat, notareu que tenim personalitats força diferents, fins i tot xocants, algú podria dir. Malgrat això, ens hem entès a la perfecció al llarg d'aquest any, i lluny de xocar ens hem complementat en una barreja curiosa, però funcional. Al final és allò que el conjunt supera la suma de les parts, m'equivoco?

Com bé heu vist, m'han tocat uns companys de viatge esplèndids. Per mi, l'experiència del pubillatge ha estat molt positiva. Ara que ja penjo les botes, o més ben dit, les espadenyas, voldria fer l'interessant exercici de pensar què és ben bé això del pubillatge. Perquè més enllà de conèixer costums, festes i tradicions d'arreu de Catalunya i establir vincles amb joves com tu, també és, per exemple, una eina boníssima de promoció turística, però d'un turisme

sostenible, de qualitat i proximitat, lluny dels models de masses que empobreixen, gentrifiquen i precaritzen el territori.

A més, el pubillatge també és un espai de reflexió crítica i d'intercanvi d'idees amb persones amb qui comparteixes inquietuds. I això, senyores i senyors, també és política. Perquè sí, la política no només es limita a l'àmbit institucional, si bé és cert que una part gens menyspreable del pubillatge té ramificacions en els partits, com és el cas del senyor que tinc aquí darrere.

Parlant de polítics, aprofitant que avui en tenim uns quants al públic i que ja ha començat la campanya electoral, voldria també adreçar-vos un missatge. Dediqueu-vos a treballar pel bé del poble, sempre defugint egoismes, nepotismes, ineficiències, retrets personals i interessos parcials. Aquesta campanya, no us preocupeu tant de vèncer sinó de convèncer i, sobretot: escolteu. Baixeu al carrer i recolliu les preocupacions i problemes de la gent que hi viu. Ah, i si governeu, procureu que la ciutadania pugui tenir les eines necessàries per participar activament de la vida política del poble, com ara amb pressupostos participatius o consultes populars que interpel·lin al conjunt dels habitants. Perquè la democràcia municipal va molt més enllà de votar cada quatre anys el mal menor, ja sigui als que s'han posat a fer obres a l'últim moment, com a una oposició que ha mantingut el silenci durant tres anys i mig i ara les seves propostes són foc d'encenalls.

No em voldria oblidar de dedicar unes paraules als candidats. Sé que ara mateix esteu molt nerviosos, o com a mínim expectants. Jo, de veritat, no sé què passarà d'aquí a uns minuts, però el que sí que sé segur és que, qui surti escollit, ho farà perfecte. Tindreu entre mans el repte de promoure i dinamitzar el pubillatge i els seus valors entre tot el jovent selvatà que en forma part (que no és poca gent, sense anar més lluny, nosaltres hem compartit aquest mandat amb 44 joves de nou pobles de la Selva). També us tocarà treballar braç a braç amb la Laura i la Júlia, les nostres delegades de Foment, a qui he de reconèixer la gran tasca que han fet aquest any en temes com el conveni amb el Consell Comarcal, que espero que es consolidi passades les eleccions.

Tornant als candidats, si el jurat no us hem escollit, no patiu, perquè si en una cosa hi ha hagut una clara unanimitat és en el gran nivell que heu mostrat tots, i només per això ja us vull felicitar. Tenir la banda o faixa verda no et fa ni millor ni pitjor, ni més vàlid ni menys. Però si teniu la sort de sortir escollits, us demano que feu pinya i ho aprofiteu tant com pugueu. Durant aquest any, continueu estimant i deixant-vos estimar.

Finalment, voldria també agrair a l'Ajuntament de Riudarenes el suport i l'acollida que hem rebut en l'organització d'aquest acte, ja que no hi hem trobat cap impediment. Sens dubte, sou un exemple d'administració que aposta no només per la cultura popular, eix vertebrador del país, sinó també per la promoció d'un jovent dinàmic, actiu, crític i connectat amb l'entorn.

I evidentment, vull agrair als meus pares tot el suport que he rebut per part vostra aquest any, no és gens fàcil no poder-me veure amb prou feines per casa, estudiant entre setmana a Barcelona i voltant per Catalunya molts caps de setmana. Al pubillatge en general, ha estat un plaer conèixer-vos i poder compartir amb vosaltres aquest viatge. I a la resta de públic, gràcies per haver-nos vingut a veure.

Visca Vidreres, visca Riudarenes, visca la Selva i visca els Països Catalans!

Irene Oliver Madeo

19 anys

Dama d'Amer 2022

Amer, 14 d'agost del 2023

Serà la unió el que ens faci lliures,
Serà l'amor el que ens farà millors.
Seguirem endavant, seguirem lluitant,
hi tenim tan poc a perdre.
Per l'avui i pel demà,
pels que han d'arribar.

Fins a conquerir la glòria. – “Seguirem Lluitant” d'Els Catarres.

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, pubillatge d'arreu, amerencs i amerencques, benvinguts a la meva vila: Amer.

Després d'un any com a dama d'Amer, he pogut comprovar que el pubillatge és més que portar una banda o una faixa ben plena de pins i xapes. De fet, és com una gran família i tothom hi és benvingut. Durant aquest any de vigència, he après a viure i a formar part d'aquesta tradició catalana, juntament amb altres joves, per tota Catalunya.

En alguns municipis, el pubillatge segueix estant molt consolidat i forma part dels actes i activitats organitzades per l'ajuntament. En altres, el pubillatge s'està perdent o hi és menys present. Per això mateix, des d'aquí, m'agradaria demanar la participació de tots vosaltres en la preservació d'aquesta bonica tradició.

Aquí, a la població d'Amer, seguirem treballant per a la preservació del pubillatge i per a augmentar-ne la participació dels nostres joves. Volem que sigui present en els actes lúdics i institucionals de la nostra històrica vila.

Hi ha qui diu que els joves no donem suport ni coneixem la cultura, ni tampoc les tradicions del nostre país. Des d'aquí m'agradaria dir que això no és cert i que hi

ha un grup de joves important que vetlla per a mantenir la nostra llengua i les nostres tradicions ben vives.

Avui és un dia important per mi. Ja fa un any, en un dia com aquest, em van penjar la banda de dama i el temps ha passat tan ràpid que no me n'he ni adonat i ja em toca deixar-la. Ha estat un any intens que m'ha fet créixer com a persona. Aquesta experiència m'ha servit per conèixer molta gent, per trepitjar diferents pobles del territori (alguns que mai havia trepitjat) i per viure les seves tradicions, les seves festes.

Des d'aquí vull donar les gràcies a tots els que, durant aquest any, m'heu acompanyat, m'heu ajudat i m'heu explicat coses sobre aquest món que tan poc coneixia al principi i que tant em costa deixar en aquest moment. Espero que aquest vincle que hem creat no es trenqui mai i seguim vivint les festes junts.

En primer lloc, m'agradaria donar les gràcies a la meva família per haver-me acompanyat i ajudat en tot allò que he necessitat. Sempre que ho necessito puc comptar amb vosaltres. També m'agradaria donar les gràcies als membres del pubillatge d'Amer 2022 pels moments viscuts. Dono les gràcies a l'Ajuntament d'Amer, a la Comissió de Festes i a la Maria Rosa per donar-me el suport que he necessitat i per animar-me a participar del pubillatge. Per descomptat i d'una manera molt especial, vull donar les gràcies als membres del pubillatge de la Selva, ja siguin vigents com caducats. Ens ho hem passat d'allò més bé i sabeu que sou la meva segona família. Vull donar les gràcies a tots els altres membres del pubillatge d'arreu dels Països Catalans que he conegut durant aquest any de vigència i amb qui he compartit bones converses, fotos, intercanvis de pins, dinars, sopars... i sobretot uns bons concerts! Que mai falti la festa!! Finalment, vull donar les gràcies a la Laura i la Júlia, que com a delegades de Foment de les Tradicions Catalanes de la comarca de la Selva, ja que ens han fet de guies durant aquest any, sempre hi han estat quan les hem necessitat i han estat unes grans organitzadores. Gràcies, noies!

No voldria acabar el meu discurs sense parlar del futur. Avui deixem els nostres càrrecs i un grup de joves prendran el nostre relleu. Per tant, des d'aquí,

m'agradaria animar, sobretot a l'Ariadna, l'Elsa, i a l'Enric de nou, a participar de les diferents activitats i actes que us sorgiran durant aquesta nova experiència, que avui comença. M'agradaria felicitar-vos i m'agradaria també animar-vos en la representació de la nostra vila pels diferents pobles de Catalunya. Doneu sempre una bona imatge del nostre poble i de la nostra gent, com nosaltres hem estat fent durant aquest any. Espero que conegueu molta gent d'arreu i que acabeu trobant aquesta gran família que jo he trobat. L'enhonorabona!

Visca la Festa! Visca Amer! Visca la Selva! I visca Catalunya!

Jordi Pau i Escolà

17 anys

Hereu de Piera 2023

Piera, 9 de setembre del 2023

Bé, m'agradaria ser breu però contundent. M'agradaria repassar tres aspectes que, personalment, trobo molt importants el dia d'avui: el record, el retorn i la satisfacció.

En primer lloc, el record. El record de quan vaig entrar al món del pubillatge quan era més petit i vaig fer de Fadrinet i Hereuet del meu poble.

El retorn. El retorn al món del pubillatge, el retorn a aquesta gran família que s'estén des de l'Ebre fins a l'Empordà (i Andorra).

I per últim, la satisfacció. La gran satisfacció que m'omple en veure els valors que defensa aquesta institució. Els valors culturals, lingüístics i tradicionals que són, ahora, les bases de la nostra nació.

La satisfacció en veure que per més que es provi d'atemptar contra la nostra cultura, la nostra llengua i les nostres tradicions, el pubillatge hi és per defensar aquests valors nostrats que ens defineixen com a nació que som; com a nació catalana que som. I veure això, sincerament, m'omple d'orgull i de satisfacció.

Bé. No vull allargar-me més.

Moltíssimes gràcies, visca el pubillatge, visca el Foment de les Tradicions Catalanes i, sobretot, visca Catalunya!

Aina Ponsdomènech Guinart i Arnau Gómez Vila

20 anys

Pubilla de Pineda de Mar 2021 i 2a Dama del Maresme 2022

Hereu d'Arenys de Mar 2021 i 1r Fadrí del Maresme 2022

Calella, 22 de setembre de 2022

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions catalanes, calellencs, calellenques, amics i amigues del pubillatge, benvinguts a la nostra estimada comarca, més concretament a Calella.

Calella, una ciutat plena d'història, cultura, i llegendes, llegendes de les quals s'han fet renom arreu de la comarca, com la llegenda de la Llopa. Aquesta història verídica comença quan un pagès de la vila, Francesc Coll, explica una tarda a la taverna que ha vist un llop vagant per les seves terres. Alarmats, els habitants de Calella van decidir organitzar una batuda per capturar-lo i poder viure tranquils. Un cop morta la bèstia i quan tot el poble parlava del tema, va aparèixer una dona molt angoixada que vivia en una masia entre Sant Pol i Calella. Buscava la seva gossa de raça pastor alemany que s'havia perdut feia poc. El temut llop va resultar ser la gossa de la Sra. Montaner que havia estat abatuda per la seva aparença i per la ignorància de la gent. Si reflexionem i portem la llegenda a l'actualitat, podem arribar a dir que la llopa és la cultura i tradició catalana, que la gent del poble, que seríem nosaltres, no fem prou per cuidar-la, respectar-la i transmetre-la. I si filem més prim, la llopa la podríem identificar amb el pubillatge, ja que hi ha pobles que els està costant molt seguir amb aquesta tradició, sigui per manca de suport institucional o per falta de jovent implicat. Per sort no és el cas de Calella, on any rere any surt una nova fornada de joves i nens amb ganes de mantenir viva aquesta tradició.

Persones que s'estimen la cultura i la tradició catalana tant com les seves bandes i faixes, la seva ciutat i la seva gent, personetes com vosaltres, Miquel, Paula, Pau, Jordi i Clàudia. Heu deixat el nom de Calella ben amunt i estem molt orgullosos del que heu arribat a ser.

Visca Arenys de Mar, visca Pineda de Mar, visca Calella, visca el pubillatge, visca el Maresme i visca Catalunya.

Paola Ramírez Carrión

22 anys

Damisel·la de Cambrils 2021, Damisel·la de Cambrils 2022, Pubilla de Cambrils 2023

Cambrils, 20 de maig de 2023

115, 28, 89, 25, 11, 10, 9

Ara heu escoltat números, veritat? Però, i si us diguéis "..."

- 115 dones registrades amb causa de mort com a feminicidi al territori català els últims 10 anys i 28 els últims 3 anys
- Dels quals s'han quedat orfes de mare un total de 89 fills menors
- Només un 25% d'aquestes dones van denunciar prèviament
- Al territori del camp de Tarragona hi ha hagut un registre d'11 dones assassinades per feminicidi, deixant orfes 10 infants i un 9% van denunciar prèviament

Dades abstretes de l'Institut Català de les Dones.

Jo crec que impacta, i molt, i que com a joves de la societat que som hauríem de lluitar, precisament, per erradicar aquestes injustícies i mals de la societat, ens hem de veure com el futur resilient i fort que som, hem de denunciar tot allò que no voldríem ni pels altres, ni a les nostres vides, i tot allò que ens causi rebuig i angoixa. Ja que només si estem juntes, podrem seguir vives.

A banda, la pregunta és: i aquestes dades què tenen a veure amb el discurs? Doncs bé, vol dir que dins del pubillatge tots lluitem per fer-nos sentir en un espai segur, estimats, valorades, protegides, lliures de fer i de ser qui vulguem sobretot!

Poble de Cambrils, autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes i membres del pubillatge, benvinguts a Cambrils, el poble de la gastronomia de la costa daurada, el poble on, sempre que vas pel carrer, et pares a saludar algun conegut, el poble on es viu en família les festes majors i un poble ple de tradicions.

Ser cambrilenc o cambrilenca no ho dicta un informe d'empadronament, ho dicta l'estima, l'amor, el compromís, la confiança... cap al mateix poble.

I és que Cambrils som d'espardenyes, Cambrils som de carretilles i masses, som gegants, bèsties, bastons, sardanes, festa, castells, vila i mar... Cambrils som tots.

Un sentiment que tinc guardat dins meu és el de no haver estat més implicada en els afers del poble des de ben petita, com sí que ho han fet molts dels aquí presents. Però mai és tard, primer ha estat el pubillatge, després l'associació d'antics alumnes de la Salle, va seguir la colla jove i també els diables. I és que cada una d'aquestes entitats m'han aportat una gran confiança cap a mi mateixa i una gran inclusió en el municipi. És per això que m'omple d'orgull on he nascut i també en el que espero descansar.

Entrant més en matèria, parlem del pubillatge. He viscut, al llarg d'aquests 2 últims anys, unes experiències màgiques. He arribat a conèixer gent que desitjo, amb la mà al cor, seguir mantenint l'amistat, m'han ensenyat a viure, a somiar i a estimar.

Juntament amb la família local, hem intentat recórrer tots els kilòmetres possibles per acomiadar-nos de companys i donar la benvinguda als nous entrants i, he de dir, que mai havia après tant com en aquests viatges. Com per exemple que hem de tenir en compte l'existència dels radars i que pujar unes escales mecàniques del revés no aporta bons resultats.

Fa un temps, al sopar de gala d'Andorra, una persona molt important per a mi tant dins com fora del pubillatge em va explicar quin significat tenia realment portar una banda. M'agradaria dir les paraules textuais, però no me'n recordo així que la meua interpretació va ser: que la part de dalt de la banda o faixa no importa, el que realment importa és la part de baix, és igual ser pubilla, damisel·la, dama, hereu, fadrí, pubilleta, dameta, hereuet o fadrinet, el que realment importa és el nom a qui es representa, aquella localitat, comarca, província o país, és el que realment hem d'estimar i portar amb orgull al cor i al cos.

Família, amics, companys i veïns, m'agradaria acomiadar-me del tot, però vull seguir vivint experiències amb vosaltres.

Visca Cambrils, visca la comarca del Baix Camp, visca la vegueria del Camp de Tarragona, visca la província de Tarragona i visca Catalunya.

Maria Sala Miquel

19 anys

Pubilla de Figueres 2022

Auditori Caputxins de Figueres, 8 de juliol de 2023

Autoritats, membres de Foment de les Tradicions Catalanes, figuerencs i figuerenques, gent d'arreu, al cap i a la fi, persones que amb unes responsabilitats o unes altres heu decidit destinar el vostre temps a la cultura catalana, sigueu molt benvinguts a Figueres.

Poema *Els Aiguamolls*, Maria Àngels Anglada

No han destruït aquest recer vivent
que ja de lluny enyoren tantes ales.

Aquí retroba l'aigua nodridora
i els verds amagatalls l'ocell del nord.
Àlics rosats, amics collverds, torneu,
torneu, xic corriol i fredeluga,
princesa acolorida de l'hivern.

Murs de ciment i ferro han reulat
davant dels nius tots bategants de vida
com un somriure clar, repòs d'ocells
cansats del vol, a frec de les onades
i el sol que hi riu, i escates d'or i argent.

Hem aturat la mort en llarg combat
—una treva signada amb aire i ales.

Maria Àngels Anglada, una poetessa ben arrelada a Figueres, es va unir al moviment social que pretenia aturar la construcció massificada i turística als aiguamolls de l'Empordà. Fa 40 anys ella, juntament amb altres persones

compromeses amb la causa, van aturar un projecte que atemptava contra la natura i la identitat empordanesa. Avui en dia, però, hi continuen havent propostes que posen en perill el nostre territori.

I és que cadascun de nosaltres aporta el seu granet de sorra a la confecció de la nostra societat a partir dels seus actes o la manca d'aquests, igual que la poetessa va fer posicionant-se en contra d'aquella explotació territorial. De fet, no cal esperar a grans projectes per fer grans actuacions. Sense importar l'edat, classe social, ideologia i ocupació laboral, cada dia decidim com ens transportem, la procedència dels aliments que consumim, el banc on ingresem els diners, la quantitat d'aigua que gastem, la roba que comprem, en quin idioma ens adrecem als nouvinguts, i un llarg etcètera.

És a dir, individualment tenim molt més poder del que creiem. I, per tant, com a pubillatge també, us ho demostraré amb un parell d'exemples ben simples. Aquest darrer any el pubillatge de Figueres hem optat per reutilitzar els vestits d'ara endavant, reduint així l'impacte ambiental, perquè no oblidem que la indústria tèxtil és la més contaminant del món, després de la del petroli. A més a més, hem considerat incoherent obsequiar el pubillatge entrant amb rams de flors quan, a hores d'ara, la sequera està afectant l'aigua de boca i als camps de conreu.

Aquestes petites decisions provoquen petits canvis positius a la nostra societat, simplement cal posicionar-se i actuar. No pronuncio aquestes paraules en va, sinó que ho faig per empoderar-nos, per fer-nos conscients que cada acte, per insignificant que sigui, té la seva repercussió, ja sigui en l'àmbit ambiental, cultural, lingüístic...

